

Cine a fost mama Evei?

FLORIN IANOVICI

Pastor Biserica Betel, București

Eva - visul lui Adam

Undeva în grădina Edenului stătea un om și suspina. Primul om, Adam avea din când în când momente de melancolie. O stare de apăsare pe care nu o putea descrie. Animalele veneau și plecau perechi. Lucrând pentru Dumnezeu, a observat ceva. Că pentru el nu s-a găsit cineva cu care să facă pereche. Și în inimă s-a născut un dor, o așteptare, o dorință de a avea pe cineva lângă el. Era atât de frumos când umbla cu Dumnezeu, dar El nu era întotdeauna acolo, în Grădină.

Singurătatea este dureroasă. Avem nevoie să împărtășim visele noastre cu cineva pe care să îl iubim. Cineva lângă care să stăm și să îmbătrânim frumos. Lipsa perechii noastre naște un gol dureros, o singurătate apăsătoare. Și privim spre cer! Se poate face ceva, Doamne?

Dumnezeu din cer a privit și a zis: „Nu este bine ca omul să fie singur”. Am să fac ... ceva în această privință! Din dorul lui Adam s-a născut Eva, pe care a adus-o la Adam. Frământarea dureroasă a lui Adam a primit un răspuns: Eva!

Eva s-a născut în procesul împletirii dorului cu nevoia unei iubiri împărtășite în inima lui Adam.

Iubiții Domnului, soția își găsește sensul și locul în iubirea soțului. Iubirea soțului o completează, o face să înflorească, să

devină generoasă, iertătoare. Dumnezeu „a adus-o” la tine pe soția ta. În iubire, Eva s-a simțit unică. O declarație de dragoste de o frumusețe inegalabilă a țâșnit din inima și de pe buzele lui Adam. Neînvățată din cărți, simplă, naturală. Iată „în sfârșit aceea...” Totul este la vedere! Vorbele noastre pot fi meșteșugite. Pot suna frumos, dar nu înșală pe cea de lângă noi. O vorbă măgulitoare din când în când nu mai convinge pe nimeni. Mai mult irită, deranjează pentru că are aspect mercantil. Nu folosi vorbe ca monedă de cumpărare. Purtarea, felul de a fi, hrănirea de zi cu zi dă sens cuvintelor noastre.

E ușor a scrie versuri / Când nimic nu ai a spune / Înșirând cuvinte goale / Ce din coadă au să sune... spunea poetul Mihai

(continuare în pag. 12)

**„Și omul a zis:
„Iată, în sfârșit
aceea care este os
din oasele mele și
carne din carnea
mea! Ea se va numi
femeie*, pentru
că a fost luată
din om**.”**

Genesa 2:23

* ebr.: ișa = femeie

** ebr.: iș = bărbat

